

РЕШЕНИЕ

№ 2232

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **364** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. В. А. – управител на Сдружение „ТИШИНА“, срещу Решение № 20258697 от 23.11.2020 г., постановено по НАХД№ 271/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав, с което се Потвърждава Наказателно постановление № РД-05-0176/31.10.2019г., издадено от директор на Столичната РЗИ, с което на Сдружение с нестопанска цел „ТИШИНА“ на основание чл.231, ал.1 и чл.211, ал.3 от Закона за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.2, ал.1 от Наредба № 9/21.03.2005г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве.

В жалбата е изложено становище, че постановеното решение е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, неизяснено от фактическа страна и постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди, че АУАН не е съставен от компетентно длъжностно лице. Излага съображения, че по делото липсват каквито и да било доказателства, че в сградата, стопанисвана от сдружението се осъществяват посочените дейности. Твърди, че разпитаните свидетели, вкл. и актосъставителят, ирично са заявили в показанията си, че при неколкократните посещения в обекта, не

са установили извършването на каквито и да било дейности или мероприятия. Сочи, че за да е налице обект с обществено предназначение, по смисъла на Наредба № 9/2005г., същият следва да отговаря на някои от посочените в нея групи обекти и в него да се извършва съответната дейност. Наличието само на помещения, не потвърждава за извършването на дейности в тях. Излага съображения, че именно в тази връзка и управителката на сдружението е оттеглила уведомлението за регистрация, тъй като от РЗИ са и заявили, че такива центрове, какъвто е Център за рехабилитация на хора с увреден слух не се регистрират. Счита нарушението за маловажно. Моли за отмяна на въззивното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата.

Ответникът – Столична регионална здравна инспекция не се представлява и не излага становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура подадената касационна жалба за неоснователна и недоказана, а решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна съдът приема за установено, че на 08.05.2019 г., длъжностни лица при СРЗИ – М. П., А. П. и К. С., извършили проверка на място в обект – Център за социална рехабилитация и интеграция за деца и лица „Чудеса“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Сдружение „Тишина“, по повод подаден сигнал, че центърът и съседен обект ползват общ санитарен възел. В хода на проверката контролните органи констатирани, че центърът притежава Заповед № СОА17-РД-15/29.12.2017г. на Столична община за безвъзмездно право на ползване за срок от 10 години на Сдружение „Тишина“, че разполага с голяма и малка зала, санитарни възли, сервизни помещения, абонатна станция и коридор към тях. Установили, че в центъра има обособена голяма зала – театрална, със сцена, гримборна със самостоятелни санитарни възли, общ санитарен възел, още един санитарен възел, който бил заключен за ремонт и предназначен за хора с увреждания.

За направените констатации в хода на проверката съставили констативен протокол, с който дали следното предписание: обектът не е вписан в публичния регистър на обектите за обществено предназначение, контролирани от регионалните здравни инспекции. Констативният протокол бил подписан от проверяващите и връчен на присъствалия в хода на проверката на място член на УС на сдружението и преподавател по ударни инструменти – П. Т. П., срещу подпис.

Въз основа на издадения констативен протокол бил издаден АУАН № АН-01-0176/13.05.2019г., против Сдружение с нестопанска цел „Тишина“, в присъствието на двама свидетели при установяване на нарушението: длъжностни лица при СРЗИ – М. П. и А. П., за това, че е разкрит и функционира обект с обществено предназначение Център за социална рехабилитация и интеграция с школи по театрални, музикални и спортни дейности, без да е подадено уведомление в СРЗИ.

В 3-дневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН, жалбоподателят представил писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, компетентно длъжностно лице – директора на СРЗИ, издал на 31.10.2019 г. процесното НП №РД-05-0176, против Сдружение с нестопанска цел „Тишина“, с което на основание чл.231, ал.1 и чл.211, ал.3 от ЗЗ наложил имуществена санкция в размер на 2000 лева, за нарушение на чл.2, ал.1 от Наредба № 9/2005 г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните здравни инспекции.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Настоящият състав намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, правилно и законосъобразно, постановено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Правилен е извода на въззивния съд, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че жалбоподателят е извършил нарушението, описано в Акта за установяване на административно нарушение и за което правилно е наложено с оспореното наказателно постановление административно наказание.

Приел е, че при извършена проверка на адрес: [населено място], [улица], представляващи частна общинска собственост /съгласно Акт №1766 за частна общинска собственост/, на основание Заповед №СОА17-РД65-15/29.12.2017 г. за безвъзмездно право на ползване за срок от 10 години. С договор за възлагане на социални услуги от 25.09.2018 г., Столична община е възложила на Сдружение с нестопанска цел „Тишина“, на основание обявен със Заповед №СОА18-РД-735/25.07.2018 г. на кмета на Столична община, конкурс за възлагане управлението на социалната услуга „Център за социална рехабилитация и интеграция“ /с приоритетни ползватели лица с увреден слух. Установило се също така, че в стопанисвания от сдружението обект – „Център за социална рехабилитация и интеграция“, се намират помещения, изградени като театрална зала със сцена, музикално студио, където лица и деца с увреден слух се рехабилитират и интегрират, чрез обучение в театрално и музикално изкуство. Установява се още, че към момента на проверката в обекта, стопанисван от жалбоподателя, същият не е бил регистриран в СРЗИ, въпреки осъществяваните дейности в съществуващите школи – музикална школа, школа по танци и един голям киносалон, използван за всякакъв вид мероприятия, включително и за спортни дейности.

Инспекторите установили, че обектът функционира, но няма подадено уведомление за откриване на обект с обществено предназначение.

Такова уведомление било подадено след проверката, на 23.07.2019г. от М. В. А.. В качеството и на председател на УС на Сдружение „Тишина“, с което уведомява, че е открит обект с обществено предназначение Център за социална рехабилитация и интеграция за деца и лица с увреждания /с приоритет с увреден слух/, в който ползвателите се ползват от професионална рехабилитация и развиване на творческите им възможности в различни ателиета. На 01.08.2019 г. уведомлението е оттеглено от М. В. А., тъй като в същото не са били посочени конкретните школи, които трябва да бъдат регистрирани като вид дейност, която ще осъществява сдружението в обекта –

спортни, музикални и пр. Поради което възражението, че не е доказано функционирането на обекта към момента на проверката, се опровергава от декларираните факти.

Касаторът, в нарушение на чл.2, ал.1 от Наредба № 9/2005 г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните здравни инспекции не е уведомил за това съответната РЗИ по местонахождението на обекта не по-късно от деня на започване на дейността с уведомление по образец съгласно приложение № 2. Предвид на това съдът намира, че по делото безспорно е установено извършеното нарушение, за което правилно и законосъобразно е била ангажирана отговорността на касатора.

Настоящият състав намира, че при издаване на АУАН и НП е спазена предвидената в ЗАНН процедура, както и изискванията за форма и съдържание на АУАН и НП, и не е налице съществено нарушение на административно производствените правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя в значителна степен и да опорочава издаденото НП. Въз основа на това следва да се приеме, че обжалваното НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено като такова. Неоснователно е възражението на касационния жалбоподател за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Наказаното лице е санкционирано за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2005 г. на основание чл. 211 ал. 3 от ЗЗ. Съгласно чл. 231 ал. 1 от ЗЗ санкциите по чл. 209 – 217 от ЗЗ се налагат от директора на РЗИ, а актовете за установяване на нарушения от държавните здравни инспектори. Правомощията за съставяне на АУАН са предоставени по силата на чл.231 от Закона за здравето, на държавни здравни инспектори, а актосъставителят в настоящето административно - наказателно производство е такъв, независимо че рангът му е "младши". В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

Съгласно чл.211, ал.3 от ЗЗ, на основание на който е наложена санкцията, когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 15 000 лв. Предвид това, наложената санкция е в рамките предвидени от закона за нарушението - минималния размер на предвидената санкция. Настоящият състав намира административната санкция за правилно и законосъобразно определена, в рамките предвидени от закона за съответното нарушение.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20258697 от 23.11.2020 г., постановено по НАХД№ 271/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.